

Посеред нив стирчав самотній плуг.
Незорана земля лежить в округ.

Леміш заржавів, срібне чересло
Зчорніло й диким зіллям обросло.

А де ж властитель дівся? Де ж ратай?
Мабуть, пішов обороняти край.

Волів побили, коней взяли в трен,
Лишився плуг на полі сам-оден.

Чекає, поки тут не зогниє
Або гранат його не розіб'є.

Леміш іржа гризе, а чересло
Травою й диким зіллям обросло.

Текст наводиться за збірником [«Богдан Лепкий. Поезії», 1990](#) . [Фрагменти з поеми «Буря»](#);